

Kontrakten, og derfor er der ogsaa en Spieskeretsdom; men der foreligger ingen som helst saadan Dom for, at Opmaalet skulde svares, naar det svares i Penge. Løvtimob, som jeg tidligere tillod mig at henvise til, foreligger der en Ministerskrivelse i modsat Retning.

Rasmussen: Jeg tror, at det er en Misforstaaelse af den ærede Forslagsstiller, naar han formener, at jeg ved det Forslag, jeg har antydet, skulde ville indrette en dobbelt Kapitelstaxt. Det er ikke min Mening at ville forrykke Forholdet ved Kapitelstaxtens Ansættelse, som griber ind i mange Forhold, men kun ud af disse Indberetninger, som blive indsendte for at ansætte den virkelige Kapitelstaxt, at udbrage Middelpreisen, altsaa ogsaa herreedsvis, og det blot for de Tilfælde, hvor det angaar Betalingen for Tienden. Jeg hører ikke til dem, der har erkjendt, at det ikke skulde være til at komme ud over. Naar der blot er en god Villie fra alle Sider, tror jeg, man kan komme ud over at faae ansat de Taxter, hvorefter Tienden skal afløses. Jeg tror ikke, der vil komme den mindste Ulempe i Veien derfor. Jeg maa altsaa fastholde, hvad jeg udtalte før, at det efter min Mening vil være den billigste og retfærdigste Maade, og at derved de Priser ville komme frem, hvorefter Tienden skal betales, som ere de gængse paa de Egne, hvor Kornet skal leveres.

Clausen: Der er vist ikke Tvivl om, at den høitærede Minister har Ret, naar han siger, at Opmaalet er Tiendetagerens fulde juridiske Ret. Det er jo en Ret, som Tiendetageren har faaet, idet han maa overgjemme Kornet om Vinteren. Mindes jeg ret, have vi en Lovbestemmelse, som siger, at Tienden skal affordres forinden Aarets Udgang, og det er vistnok paa Grund af denne Bestemmelse, at denne Lovbestemmelse i sin Tid er kommen til Stede, som giver Tiendetageren en Ret til at fordrø Opmaal for det Svind, der da maatte komme til Stede, naar han skal oplægge Kornet paa Magasin Vinteren over. Men i det Dieblit man er kommen til det Resultat, at Tienden skal betales med Penge, bliver det en anden Sag. Saa er det Tiendeyderen, som maa oplægge Kornet paa Magasin Vinteren over, det bliver ham, der faaer Tabet ved Svindet, og det vil da være naturligt, forekommer det mig, at han nyder den Godtgjørelse for Svindet, som

Tiendetageren tidligere har nydt, thi som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne bemærkede, af Penge, som betales, kan intet Svind gaa. — Jeg kunde være ganske enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgfreds (Rasmussen) i hans Betragtninger; men jeg skal dog erindre om, at den Gang vi i det daværende Udvalg kom til det Resultat, at man helst vilde ansætte Priserne efter Herredskapelstaxten, var det netop et Slags Kompromis til alle Sider for at fyldestgøre den Tanke, som ogsaa den høitærede Minister har udtalt, nemlig at der maatte ikke ske Noget Uret; men jeg har ikke Noget mod at gaa ind paa Lovforslaget i den Stikelse, hvori det foreligger, og jeg vil virkelig tilraade, at det gaar over til Landstthinget i den Stikelse, det nu har. Det har jo været behandlet flere Gange i dette Thing, og Landstthinget vil i sin Behandling af dette Lovforslag naturligvis tage et nødvendigt Hensyn til de forskjellige Forslag og til de forskjellige Former, hvorunder dette Lovforslag tidligere har været behandlet her, saa at man vistnok gjør Kløge i at lade det gaa over til Landstthinget i den Stikelse; det nu har. Det gjælder om at faae at vide, hvorledes Landstthinget nu vil stille sig til dette Forslag. Den ærede Minister er kommen til at sige, at han ikke har betragtet Spørgsmaalet som Noget, der i sin Almindelighed berørte Almenvellet, thi hvis det havde gjort det, var Banskellighederne, der havde ligget imellem, ikke af større Natur, end han troede, at de nok vilde kunne være udjævne. Naar det nu gaar over til Landstthinget, vil jeg ogsaa tro, at de Banskelligheder, der ligge imellem, og som navnlig angaa Opmaalet, ville blive udjævne. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgfreds vil være enig med mig i, at, naar dette Spørgsmaal løses paa den Maade som i Lovforslaget, kan man alligevel fra alle Sider tage imod det. Men gaar det over til Landstthinget, haaber jeg ikke, der vil være større Banskelligheder, idet den største Banskellighed jo nærmest angaar Opmaalet. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Hjgsbro) oplyste, at, da Sagen i sin Tid var til Behandling i Landstthinget, havde dette filllet sig afgjort paa det Standpunkt, at, naar Tiende skulde betales med Penge, vilde Opmaalet som en naturlig Selsølfølge falde bort. Da Landstthinget den Gang var kommet til det Resultat, er det jo muligt, at den samme Tankegang kan gjøre sig gjældende nu, og at man